

LBRIS

We know
books

RAFI WEICHERT

POEZII

Traducerea din limba ebraică de
Paul Farkas și Moshe B Itzhaki

Galaxia Gutenberg
2024

Un animal – חיה	• 5
Exilat la starea de veghe – גולה של ערות	• 7
Pat – מיטה	• 9
Poezia e o cameră – שיר הוא חדר	• 11
Poezia de pe limbă – שיר על הלשון	• 12
Dansează... – רוקדת	• 13
Călărie nocturnă – רכיבה לילית	• 15
Stații intermediare – תחנות ביניים	• 16
Cartofi – תפוחי אדמה	• 19
Lumină – אור	• 20
Semnale – איתותים	• 21
La marginea orașului – בקצה העיר	• 22
Felicitări – ברכות	• 24
Radiație – קרינה	• 25
Țărm – חוף	• 26
Primul an al vieții tale – בשנה הראשונה לחייך	• 28
Joc – משחק	• 30
Frânghii – חוטים	• 32
Gândaci negri – חיפושיות	• 33
Podul lumii – גשר כל העולם	• 34
Când s-a difuzat înmormântarea poetei Szyborska עם שידור הלוויתה של שימבורסקה	• 36
Mama ascultă corul Armatei Roșii אמי מאזינה למקהלת הצבא האדום	• 38
Cuvântul lui Jaffa către autor דבר יפו אל המחבר	• 39

Soneta din spate – סונטה מן הגב	• 41
Ieri, din nou, în vis – אתמול בחלום, שוב	• 42
Pe șoseaua veche, la intrarea în Cezareea – בכביש הישן, בכניסה לקיסריה	• 44
Poezie pe un picior – שיר על רגל אחת	• 45
Ceasornice – שעונים	• 46
Corăbii – ספינות	• 48
Carpe Diem	• 49
Binecuvântare – ברכה	• 50
Japonia – יפן	• 52
Un Orfeu al timpurilor noastre - אורפאוס בן זמננו	• 53
A comanda cărți – הזמנת ספרים	• 54
Ștafeta – מירוץ שליחים	• 55
Cu mine ești mai fericit – "אתה שמח יותר בזכותי"	• 56
La zarzavagiu natura nu e moartă – אצל הירקן: טבע דומם	• 57
Eine Kleine Nacht Musik – מוזיקת ערב זעירה	• 58
Mesaj WhatsApp – הודעת וואטסאפ	• 59
Discuri – תקליטים	• 60
Cesar Franck, sonetă pentru vioară și pian – סזאר פרנק, סונטה לכינור ופסנתר	• 61
Schubert, după două secole – שוברט, מקץ שתי מאות כמעט	• 62
Eșec – כישלון	• 63
Violonistul – נגן ויולה	• 64
La poarta spitalului Ichilov – מחוץ לבית החולים איכילוב	• 65
Călcâi – עקב	• 66
Fără tine – בלעדיך	• 67
Degete – אצבעות	• 68
Background music – מוסיקת רקע	• 69

Plaja neștiută din Jaffa – חוף סודי	• 70
Clădiri – בניינים	• 71
Euridice revine – אורידיקי חוזרת	• 72
O poezie eternă – שיר אל-זמני	• 73
Western – מערבון	• 74
Joc – משחק	• 75
Poezie în zori – שיר לפנות בוקר	• 76
Un răspuns – תשובה	• 77
Esență – תמצית	• 78
Diminuare – התמעטות	• 79
Ultimul – אחרון	• 80
<i>Postfață</i> (V. Cubleșan)	• 81

Oare ce fel de animal ești,
mesteci o întreagă lume
de parcă ar fi micul dejun
scuipi forme și fraze
mârâind ca cei capturați
și ca cei scăpați din labe
ce fel de animal mai ești
ce lasă urme de gheară
pe marginea imaginii
ce ctitorește biserici și turnuri,
se reproduce să nu îmbătrânescă
ce fel de animal mai ești
conștient de moarte
veșnic sfidând timpul
mușcând și sfâșiind
prin lanțul alimentar veșnic
ce fel de animal ești

ce galopezi prin roțile focului
și zodia norocului
ce se observă pe sine
ce-și documentează
cu încăpățânare mortalitatea.

Pentru Dafi

Obicei ciudat să adormi în mijlocul lecturii
în timp ce lumina lămpii cade pe fața
căzută în somn iar cartea sau ziarul rămân deschise.
Lumea poate să se întâmple împrejur dar tu,
ești surdă la ce va fi,
afundată cu încăpățănare în fisura ta privată
ce-ți este rezervată pentru refugiu.
Regină înțeleaptă peste supușii loiali ai imaginației.

Afară, alarma unei mașini. Un om
care a atins-o, și care se grăbea în drumul lui, jenat,
iar eu, exilat la starea de veghe, insist să ascult
la orchestra nopții determinate, necoordonate:
radioul vecinilor, roți în stradă,
zgomotul antenelor pe acoperișurile orașului.

Cu ce suntem diferiți acum, bule trecătoare
întârziate, o secundă, la o distanță de atingere?
Poate este datoria celui neadormit
la ordinea faptelor: să îndrepte pătura, să încuie ușa, să stingă
lumina înainte de a aluneca într-o respirație senină.
Și poate conștiința că ultima literă
capturată de pupila ta
este întreaga iubire ce ți s-a oferit.

Nu te mișca. E bine așa. Lumina
ce se lasă înmoaie contururile,
potrivind trupul la pat.
Peste o clipă vor dispărea și ele în beznă
încețoșând domeniile.

Între timp privesc umbra ce pătrunde prin obloane
desenând grilaje pe pereți, cartografiind limite
insistând a verifica prezența noastră
în timp ce noi stăm astfel culcați
alții caută districtele fericirii
și adună proprietăți
ridică palate
își îngroapă morții.
Peste ei și peste noi coboară aceeași seară specială monotonă.

Privește pătratele din tavan

cât de mare e distanța dintre lumină și umbră,
cât de mare e distanța dintre cameră și stradă
cât de mică e distanța între noi.

Și totuși toate faptele, lucrurile pe care ni le șoptim
în urechile noastre calde și speriate, și dansul simplu
al trupului, înghițit de întuneric, în vârtej
se-ndepărtează, în ciuda voinței noastre, fără stăpânire.

Nu mă asculta. Nici eu n-am soluție
în afara aranjării încăpățânate a cuvintelor
precum un gard în calea timpului,
expropriind lucrurile ce au fost condamnate la moarte.

Acum, la distanța dintre pat și podea eu simt
inutilitatea corpului meu, greu și înfierbântat
ca și cum nimic n-a fost dedus de capacitatea de a iubi.
Iar seara te mângâi
în întuneric nu e nicio apropiere, doar o iluzie
a apropierii obiectelor ce-și vor realiza destinul.